Ч. 86. Середа 3 мая (20 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Закінчене переговорів в справі войскової реформи. Спір о Марокко.

З Відня доносять: На передвчерашній раді міністрів закінчено в спільнім порозуміню переговори правительств австрийского і угорского в справі войскової процедури карної і уложено оконечно зміст поодиноких постанов, доси неполагоджених. В тій нараді брали участь: Міністер війни ґен. Шенайх, пп.: президенти міністрів бар. Бінерт і ґр. Кін-Гедерварі, міністри судівництва Гохенбурґер і Секелї, угорский секретар державний Тері і начальний авдитор ґен. Фальк.

Близших подробиць о тім успішнім засїданю віденьска депеша не подає, а з віденьских часописий довідуємо ся лише о ході переговорів з дня 29-го червня, отже з дня попереджаючого рішуче полагоджене справи.

Отже в суботу оба президенти міністрів не порозумівали ся з собою лично. Натомість брав участь в переговорах міністер війни ґен. Шенайх. Він зложив Найясн. Панови рапорт о ході нарад з попередного дня, о трудностях, які стрітило оконечне уложене змісту приписів, що становило предмет спору. Як звістно, в першім часї переговорів самі президенти міністрів здавали Цїсареви справу з ріжниць в поглядах обох сторін.

О тій авдиенциї подано таку вість: В суботу вже о годині 8-ій рано удав ся п. міністер війни ґен. Шенайх до Найясн. Пана на авдиенцию. Предметом рапорту міністра була перед усім справа язикова войскової процедури карної, що до котрої то справи дійшло в четвер між обома президентами кабінетів до порозуміня. Авдиенция тревала незвичайно довго; п. міністер був у Найясн. Пана більше як годину. Звідси вдогадують ся, що Монарх велїв подрібно представити собі кождий параґраф язиковий з окрема. Супротив порозуміня обох президентів міністрів, заявив міністер війни Цїсареви, що полишило ся вже лиш до полагодженя відповідне уложене змісту дотичних приписів, котрої то праці не доведено на пятничній конференциї до кінця. Звідси показала ся потреба дальших ще нарад для уложеня змісту згаданих приписів.

По авдиенциї удав ся ґен. Шенайх до угорского міністерства, а звідтам до палати австрийскої президиї кабінетної ради. Ґен. Шенайх повідомив ґр. Кіна і Гедерваріого і бар. Бінерта о вислїді авдиенциї і звернув їх увагу на конечність обдуманя підстави, на якій можна би вести дальші наради. Відтак о годині 11 перед полуднем повернув ґен. Шенайх до міністерства війни.

Авдиенция ґен. Шенайха мала той вислїд, що на недїлю скликано нову спільну конференцию обох правительств для докінченя праці коло уложеня змісту дотичних приписів.

Конференция, як доказує наведена в горі телеґрама, мала успішний вислїд і нова карна войскова процедура, по усуненю послїдних трудностий, буде могла вже без перешкоди прийти під наради обох парламентів.

Зміст нової карної процедури войскової, як доносять з Будапешту, буде звучати однаково для Австриї і Угорщини, з виїмком уступів дотикаючих судівництва Австриї взглядно Угорщини.

Німецка праса не перестає нарікати на марокканьску полїтику Франциї і на грозячі звідси небезпечности. Минули часи — каже німецка праса — коли кождий, кому захотїло ся і кого не відстрашували кошти, міг забирати африканьску землю. То, що Франция зробила з Альжиром, не дасть ся так легко повторити. Держави розложили між собою дуже точно круги свого впливу на земнім ґльобі, отже хто витягає руки по новий забір, має зараз на карку суперників.

Живо ще стоять в памяти ті непорозумі-

---

2)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

О банях або лазнях не потребуємо тут богато говорити, бо они загально звістні. Найпростїйше їх уладжене єсть того рода, що в одній великій комнатї при однім боцї по серединї знаходить ся піч з розпаленим камінем а напроти неї по другім боцї ідуть лавки постепенно щораз висше аж під стелю. На каміне в печи наливають теплу воду, котра переміняє ся в пару і бухає з печи та парить всїх гостий, що сидять або лежать на лавках напротив і викликує в них поти. Того рода парнї знаходять ся нинї у нас майже в кождім трохи більшім містї.

Трохи инакше виглядають ірийско-римскі купелї. До уладженя такої купелї треба вже що найменше трох комнат. Отже насамперед в одній з тих комнат єсть лиш огрітий воздух. З печи до огриваня веде ся огрітий воздух рурами аж під поміст в першій комнатї. Поміст той може бути або деревляний або й виложений плитками, в котрих однак мусять бути дїрки, щоби огрітий воздух міг входити до комнати. В такій комнатї мусить теплота доходити до 36 або 37 степенів Реоміра. Люди зовсїм розібрані позістають в тій комнатї доти, доки аж піт не зачне виступати каплями на тїлї. Після того, яка у кого натура, треба в сїй комнатї посидїти 25 до 40 мінут. Із сеї комнати виходить ся відтак до другої, де ще горячїйше, бо теплота доходить там до 45 степенів і тут треба посидїти доти, аж піт зачне таки добре лити ся з тїла, отже яких 12 до 18 мінут.

Коли гість вже добре випотив ся, приходить послугач купелевий і натирає єго добре на цїлім тїлї за помочию грубої вовняної рукавиці і масує на цїлім тїлї, мязує, значить ся натирає, мие і надушує мязи на тїлї в спосіб учений. Цїла тота робота відбуває ся 5 до 10 мінут, а гість виходить відтак до третої комнати, де инший послугач обливає єго зараз лїтною водою, натирає милом, мие, споліскує лїтною водою, відтак студеною і остаточно гість виходить знов до тої комнати, де розбирав ся і там спочиває.

З такою ірийскою купелею буває звичайно сполучена й парня, щоби кождий після вподоби міг ужити одної або другої купелї або й обох разом. Крім того єсть ще й басен з теплою водою, щоби, хто хоче, змочив ся насамперед в теплій водї, заким би пішов до парнї або до огрітого воздуха. Наконець треба ще й то згадати, що з такими купелями бувають звичайно сполучені і фризиєрскі роботи. Хто купає ся, може тут перед тим чи потім дати обстричи собі волосє, обголити ся і зачесати ся. В 13-ім столїтю в таких купелях ставлено ще й баньки та пускано кров.

Давнїйшими часами купали ся мужчини жінки і дїти разом; навіть служба купелева була по більшій части жіноча. Цїсар Кароль Великий купав ся в містї Ахенї не лиш разом з цїлою своєю родиною та зі своїми двораками, але навіть і з простими вояками а одного разу навіть з цїлою компанією своєї прибочної ґвардиї. Але якраз длятого, що в публичних купелях купали ся разом і мужчини і женщини, дїяли ся неприличні річи мимо того, що одні і другі мали на собі купільне одїнє. Дійшло було до того, що церков і сьвітскі власти зачали заказувати купати ся спільно а то тим більше, що властителї і управителї публичних купелий були часто люди злої слави, котрі за добру заплату грали ролю зводників. Всяка заборона духовних і сьвітских властий не була би нічого помогла, як би сама сила природи не прийшла їм була в поміч. Страшна пошесть в 14 ім столїтю і всїлякі заразливі недуги відстрашили людий не лиш спільно купати ся але й взагалї ходити до публичних купалень. Вже з початком 16-го столїтя давні публичні купальнї стояли пусткою. За то настала инша мода, очевидно така, котрій могли служити лиш богаті люди — богачі вибирали ся лїтом до мінеральних вод або до купелїв, де з під землї добувала ся тепла вода. Вже й давнїйше уживано таких купелїв, але мало хто знав що про них; аж тепер стали они звістні, коли на них прийшла мода.

Стілько загально а тепер придивім ся деяким славним купелевим місцям з близька, їх природі, їх значіню і житю в них.

ня, які лиш з трудом удало ся полагодити на конференції в Альжесірас. Тоді мусіла Франция о стілько уступити, що еї марокканьскі наміри піддано розглядови держав. Однако не на довго то придало ся. Відносини в Марокко стають ще більше замотані; заволоділа в тім краю анархія; всьо вказує на те, що конечна є зелізна рука, аби завести там лад.

А хтож більше покликаний до того як не Франция. Одна хиба Іспанія з огляду на історичне і ґеоґрафічне становище могла би уважати ся управненою до того в рівній мірі. Однак ні матеріяльно ні фінансово не має она на стілько сили, аби відповідно заступати свої інтереси. З инших держав, займаючих ся Мароккому, ні одна не має можности, ні навіть охоти, виставляти ся на ризико виправи до Марокка. Треба бо увзглядшити, що лиш значна оружна сила може дати собі раду з войовничими племенами Марокка.

О правдивім положеню в державі Мулей Гафіда нема, як кажуть німецкі часописи, ясного понятя, всї бо вісти в тій справі доходять виключно з француских жерел. Ніхто й тих інформаций не може провірити, а францускі часописи старають ся представити положене в як найчорнійшім сьвітлі. Безсильний султан окружений в Фезі; Европейці в небезпечности; ворохобия обхопляє чим раз дальші круги — всьо страчене, коли Франция не вмішає ся з оружием в руці. Марокканьскі войска хоч під проводом француских офіцирів, не можуть дати собі ради. Деяким француским відділам грозить просто заглада.

Так представляють річ француські жерела, німецка же праса підозріває їх о пересаду і каже, що то всьо неправдиве, а має служити лише за покришку для войскової виправи Франциї до Марокка.

І в Німеччинї слїдять політику Франциї в Марокку з явним недовірєм, а впевнення француські, що Франция нїчого не змінить в некористь держав в Марокку, уважають неправдивими.

Помимо того признають деякі круги і в Німеччинї, що за кошти і жертви крови та за то, що доси Франция зробила для Марокка, належить ся їй якась моральна сатисфакция і винагорода.

Новинки.

Львів, 2 мая 1911.

— **Іменованя.** Н. Міністер справ внутрішних іменував старших лїкарів повітових дра Мечисл. Крамаржиньского і дра Ф. Соболевского краєвими інспекторами санїтарними. — Шеф краев. правительства Босни і Герцеґовини іменував політичного ад'юнкта II кл. Андр. Пачовского в Тузлї політичним ад'юнктом І кл. в IX кл. диет.

— **Великої ваги розпорядженє львівского маґістрату.** Львівский маґістрат оголосив плякатами, розліпленими на мурах міста, слїдуюче оповіщене: На основі ухвали міскої ради з дня 2 марта с. р. зарядже маґістрат яко місцева власть санїтарно-поліцийна на основі §. 30 бук. ф. і 36 статута міста Львова що слїдує:

Удержуючим в окрузї міста Львова шинки, реставрациї, каварнї, цукорнї і буфети. Заказує ся приймати в своїх льокалях зарібкових молодїж нивше лїт 18, а в особенности молодїж шкіл народних, видїлових, промислових, семінарий і шкіл середних, приходячу до тих льокалїв без товариства старших осіб, подавати тій молодежи спіритусові напитки, каву, чай і т. п. і допускати єї до браня участи в дозволених в тих льокалях публичних гор, як біляр, карти, шахи, доміно і т. п.

Оргaни поліцийні будуть пильнувати того, щоби того заказу як найточнійше придержувано ся, а переступлене сего оповіщення буде маґістрат карати на основі §. 36 статута міста Львова і §. 139 закона промислового грошевою карою до 200 К зглядно карою арешту до 20 днїв, евентуально позбавленєм управнення промислового".

Не потребуємо хиба доказувати, як великої ваги єсть се розпорядженє в виду того, що молодїж шкільна особливо із шкіл середних мимо мундурків віддавала ся по всїляких шинках пиятиці і розпусті. Треба би лиш побажати, щоби то розпорядженє так само строго було виконуване як строго звучить і щоби всїлякі шинкарі та властителї нор розпусти та молоді розпустники не говорили з усьмішкою на устах: Не так страшно, як написано.

— **Рускі еміґранти до Канади.** З Кракова насиліа нинї така звістка: Нинї перед полуднем прибуло окремим поїздом 300 руских родин числячих 700 осіб еміґруючих до Канади. Еміґранти розложили ся на площи перед двірцем, дожидаючи дальшого поїзду. Рівночасно заняли площу ще й инші виходцї рускі, що вибрали ся на Мораву і до Прус на роботу. Люди ті походять переважно з повітів борщівского і залїщицкого та з Буковини. Ті, що вибрали ся до Канади, їдуть на Гамбурґ.

— **Тарасове сьвято в Радимні** випало — як доносять до „Руслана" — знаменито. Сьвято відбуло ся у великодний второк. Вступний відчит про житє і значінє Т. Шевченка мав о. радник Корнило Кузик, три декламациї селяни і дівчата зі Сколошова (До Основяненка, Тополя і Роврита могила). — Три мішані хори (І часть Вулиці Колесси; Осінь Устиновича-Лавровского; II часть Вулиці Колесси) виконали члени „Родини" з Ярослава. Виставу 1-ої дїї „Назаря Стодолї" виконано своїми силами з Радимна і Сколошова. Вечерок закінчив при живім образї освіченим бенґальскими огнями велми патріотичною промовою п. Модест Кузик, студ. прав з Відня. — Кожда точка випала знаменито; хор з Ярослава вишколений до прециизиї, а на виставі члени читальнї радимнянької і сколошівскої показались справдішними артистами, а говорили зовсім поправною мовою, хоч звістно, що на західних окраїнах Русини попсували свою мову. — Одушевлене між народом, котрий тут ніколи перед тим щось подібного не видав, ні чував, було незвичайне, а пехвалам і окликам признаня не було кінця.

— **Нещасливі пригоди.** В Сихові під Львовом стала ся на двірци минулої суботи рано около 5 год. страшна пригода. Занятий при пересуваню возів пересувач Петро Таранцук впав з невістної причини на шини а над'їзджаючий в тій хвили вагон вхопив его під колеса і дословно відрубав ему голову від кадовба. Таранцук погиб на місци. О тій пригоді повідомлено власти зелїничі і жандармерию. — В огрівальни па головнім двірци зелїзничим притиснув вагон працюючого там робітника Теофиля Білокрила з такою силою, що роздушив ему грудну клїть. Білокрила відставлено в безнадїйнім станї до шпиталю.

— **Сьвідоцтво в 15 мовах.** Віденьский клюб воздухоплавців, найвисша в сім напрямі власть шпортова в Австриї, виставляє воздухоплавцям, котрі пускають ся у воздух чи то звичайними бальонами, чи бальонами моторовими, карти леґітимацийні, котрі під взглядом язиковим перевисшають всї инші австрийскі документи. Припоручене властителя такої леґітимациї властям цивільним і войсковим, щоби его взяли в свою опіку і подали поміч, єсть виписане не

2.

Карльсбад або Карльове вари.

Мабуть нема другого на сьвіті так славного купелевого місця як Карльсбад або з ческа Карльове вари. „Варами" називають Чехи жерело, з котрого добуває ся горяча вода. Отже в Карльсбадї суть такі жерела а Чехи розказують собі про першу появу тих жерел слїдуючу історию:

Цїсаря Кароля IV., сина короля Івана ческого, уважають загально за основателя сих купелів, хоч они далеко старші, і розповідають таку історию: Коли той цїсар в 1347 р. — після инших в 1358 р. полював в сторонах теперішного Карльсбаду на олені, пустив ся его пес за оленем якраз в тім місци, де із землї добувало ся жерело горячої води і підчас коли олень то жерело перескочив, пес упав в горячу воду і зачав страшно скавуліти. Заким мисливі могли ему прибічи на поміч, пес у кипячій водї вже зварив ся. Було то в тім місци, де в долинцї між скалами ве ся і крутить ся ріка Тепль, заким впаде до Еґери. Від того і до нинї має одна живописна скала над містом назву „Оленїй скок" або по німецки „Hirschensprung". На вершку тої скали красує ся статуя оленя а недалеко від неї, у висоті 128 метрів понад долинкою, котра знов розложила ся у висоті 370 метрів над уровенем моря, єсть каварня, котра має також назву „Оленїй скок" а до котрої сходить ся звичайно дуже богато людий, бо звідси дуже красний вид на цїле місто, обведене лїсами і на долину ріки Еґери та на далекі гори Рудави.

Тимчасом єсть доказаною річию, що головне жерело горячої води в Карльсбадї знане було вже далеко давнїйше, бо згадка про него знаходить ся вже в грамоті короля Івана ческого, виставленій в 1325 р., а навіть цїсар Кароль IV. купав ся вже у водї з того жерела і его мінеральну воду казав знатокам розслїдити. Жерело се зване з дaвна по чески vary (вари), по німецки Sprudel, задержало ту назву й до нинї. Від води того жерела погоїли ся цїсареви рани, які він одержав в битві під Кресі, де его слїпий батько помагав Французам против Анґлїйців і урадований тим казав недалеко жерела виставити замок. Коло того замку зробила ся небавком невеличка оселя, котрій він в 1370 р. надав право міста і котре від него дістало німецку назву Karlsbad (купелї Кароля) а по чески Karlove vary. Коли се купелеве місто дня 12. вересня 1858 р. обходило пятьсотні роковини свого єствованя, виставлено тому цїсареви памятник в міскім огороді.

Карльсбад славне не лиш із своїх купелїв, але й з того, що містом сим від самого его основаня опікували ся найвисші достойники і що ту вела ся аж до наших часів нераз висока політика, котра так сказати би при карльсбадській водї рішала долю держав і народів. Вже в 1531 р. ґр. Альбрехт Шлїк оснував тут перший шпиталь для бідних. Цїсар Иосиф I. надав місту права королївского вільного міста а цїсарева Мария Тереса казала в тім місци, де було друге жерело, зване Мільбрунен, слабше як Шпрудель, виставити великий будинок, де би можна купати ся і пити воду із жерела. В перших часах сего купелевого місця уживано води із жерела лиш на купіль. За австрийского цїсаря Франца I., від котрого инша місцевість купелева дістала назву Франценсбад, зробив ґр. Кіньский фондацию, при помочи котрої основано для бідних гостий купелевих шпиталь і дім до купелїв.

Місто, положене у вузкій долинцї між скалами, могло лиш слабо розвивати ся а всетаки хоч меленьке має нинї вигляд великого міста. Карльсбад має тепер не більше як 15.000 жителїв, але скоро настане купелевий час, то в нїм перебуває звичайно більше як 60.000 чужинців, а крім того ще й множество проїзжих і туристів, що задержують ся в місті по кілька днїв. Майже всї властителї домів віднаймають комнати гостям. Час купелевий зачинає ся офіцияльно від 15. цьвітня і тягне ся аж до 1-го жовтня, але поправдї аж в маю зачинає з'їзджати ся головна маса гостий. Місто має два двірцї зелїзничі: оден головний або центральний дворець для зелїзниці Карльсбад-Марієнбад, на котрий заїзджають також люксусовий поїзд з Відня і експресовий поїзд з Остенди, а другий „буштеградекий" дворець для шляху Еґер (по чески Хеб)-Карльсбад-Комотав-Прага; оба тоті двірцї лежать по лівім боцї ріки Еґери. Мостом Франц-Иосифа переїзджає ся через Еґеру до міста. З обох двірцїв розходять ся сім шляхів зелїзничих в ріжні сторони а крім того єсть ще електрична зелїзниця, котрою виїзджає ся до т. зв. Гелененгоф.

(Дальше буде).

менше лиш в 15 мовах. Для межинародного ужитку відповідно до ухвали межинародного союза воздухоплавців вписане на тих леґітимациях припорученє в мовах німецкій, італіяньскій, росийскій, французскій, анґлійскій і іспаньскій а австрийскі воздухоплавці і летуни дістануть ще то припорученє в мовах мадярскій, ческій, сербскій, польскій, р у с к і й, хорватскій, румуньскій, словіньскій і в мові Есперанто.

— Росийский ґраф — готелевим злодієм. Перед кількома днями арештовано в Ніцци небезпечного дурисьвіта і готелевого злодія росийского ґрафа Островского, знаного особливо в Берлині під назвою „чорного опира". Островский був давнійше властителем великої посілости, але прогуляв весь маєток і відтак пустив ся на дурисьвіта і готелевого злодія. В 1888 р. допустив ся був той ґраф в Берлиниї в готели, знанім „Kaiserhof", великих крадежий а спосіб, яким він забирав ся до тих крадежий, придбав єму прізвище „чорного опира". Він мешкав тоді в згаданім готели, виступав як вельможа і умів вировбити собі вступ до найліпших товариских кругів. Особливо крутив ся коло богатих дам, що мали дорогоцінні прикраси. Той чоловічок, що вечером сидів в готелевій реставрациї у фраку і споживав вечерю в найліпшім товаристві і своєю розмовою, жартами і дотепами всїх забавляв, убирав в ночи чорний трикот, чорні панчохи і чорну маску. Так убраний волочив ся, мов опир по коритарах, отвирав тихонько двері від комнат і викрадав дамам, з котрими перед кількома годинами вечеряв і забавляв ся, їх дорогоцінности. Так крав він доти, доки аж не прихопили єго на вчинку і не замкнули на довший час до криміналу. Кримінал єго не поправив і як тепер показує ся, допускав ся він крадежий в Москві, Відни, Льондоні, Римі і в инших европейских містах.

— Самоубийство італіяньского писателя. З Турину доносять: Дня 25 цьвітня вечером в ліску недалеко гостинця, що веде до Мадонна дель Пільоне, знайдено трупа якогось около 50-літного мужчини з підрізаним горлом і розпореним животом. З паперів, які знайдено в єго кишени, показало ся, що то був писатель Еміліо Сальґарі, котрий писав книжочки для молодежи. Сальґарі належав до найліпших писателів оповідань для старшої молодежи, котра дуже радо їх читала і просто розхапувала єго книжочки, хоч він иноді своїми повістями повними всїляких пригод, занадто розпалював молодечу фантазию. А всеж-таки розпоряджав Сальґарі основним знанєм ґеоґрафії і наук природних а відтак і моральна основа єго книжок була завсїгди добра. Сальґарі був родом з Верони і спершу займав ся журналїстикою, але опісля переніс ся до Венециї, а звідси вибрав ся в сьвіт, став моряком і остаточно дослужив ся становища корабельного капітана. Яких двайцять літ тому назад, написав він свою першу повість, котра зискала собі великий успіх. На жаль, накладники єго повістий визискували єго, як то показує ся з листу, написаного перед самоубийством, в котрім він так каже: Від вас, що розбогатїли з праці мого пера, підчас коли я і моя родина жили в нужді, не жадаю нїчого більше, як лиш то, щоби ви з вдячности за ті зиски, які я вам приспорював, заняли ся моїм похороном. Ломлю перо і прощаюсь з вами! Здає ся, що крім нужди довело єго до самоубийства також і то, що єго жінка, котру він дуже любив, зійшла з розуму.

Телеґрами.

Ясло 2 мая. Арештовано возьного почтового Ілию Шведа, котрий їздив амбулянсом. Прихоплено єго на горячім вчинку крадежі листів з Америки, в котрих були доляри. По арештованю хотів Швед смерть собі зробити. Ревізия в єго помешканю в Кроводржи під Краковом дала обильний материял; знайдено богато куверт.

Краків 2 мая. До тутешної дирекциї полїциї наспіла вість з Відня, що дня 29 цьвітня рано при ревізиї поспішного поїзду знайдено там в місци відходовім ваґона III. кл. 14 банкнотів по 500 рублїв. По ті гроші нїхто не зголосив ся; здає ся, що їх умисно підкинено.

Токіо 2 мая. Мінїстер війни Тераучі уступив з уряду; єго наслїдником має стати віцемінїстер Ішімото.

Токіо 2 мая. Часописи доносять, що в Монґолії гнет хіньскої адмінїстрациї викликав розрухи.

Петербург 2 мая. „Россія" доказує, що замах в театрі на управителя вязниць Єфімова був одним з наслідків страйку студентів.

Ню-Йорк 2 мая. Після телеґрами з Дуґляс (Арізона) 300 мужа правительственного войска здобуло назад заняті повстанцями міста Бітіфільо і Каборка в удільний державі Сонора. Повстанців згинуло 20, було богато ранених.

Надіслане.

Руско-анґлїйский підручник.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2** §) 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·08*), 10·36, 6·23*), 9·42, 12·00§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).